

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПОЛТАВСЬКА ДЕРЖАВНА АГРАРНА АКАДЕМІЯ**

**МАТЕРІАЛИ
студентської наукової конференції**

16-17 квітня 2020 рік

Том I

Полтава

Редакційна колегія:

Аранчій В. І., ректор академії, кандидат економічних наук, професор.

Горб О. О., проректор з науково-педагогічної, наукової роботи, професор кафедри екології збалансованого природокористування та захисту довкілля, кандидат сільськогосподарських наук, доцент.

Галич О. А., декан факультету економіки та менеджменту, директор Навчально-наукового інституту економіки та бізнесу, професор кафедри інформаційних систем та технологій, кандидат економічних наук, професор.

Дорогань-Писаренко Л. О., декан факультету обліку та фінансів, професор кафедри економічної теорії та економічних досліджень, кандидат економічних наук, професор.

Дудніков І. А., декан інженерно-технологічного факультету, професор кафедри галузеве машинобудування, кандидат технічних наук, доцент.

Кулинич С. М., декан факультету ветеринарної медицини, професор кафедри хірургії та акушерства, доктор ветеринарних наук, професор.

Маренич М. М., декан факультету агротехнологій та екології, професор кафедри селекції, насінництва і генетики, кандидат сільськогосподарських наук, доцент.

Муравльов В. В., завідувач відділу з питань інтелектуальної власності.

Опара М. М., фахівець відділу з питань інтелектуальної власності, професор кафедри землеробства і агрохімії ім. В. І.Сазанова, кандидат сільськогосподарських наук, доцент.

Поліщук А. А., декан факультету технології виробництва та переробки продукції тваринництва, доктор сільськогосподарських наук, професор.

Чайка Т. О., начальник редакційно-видавничого відділу, кандидат економічних наук.

Відповідальність за зміст і редакцію матеріалів несуть автори та наукові керівники.

Матеріали студентської наукової конференції Полтавської державної аграрної академії, 16-17 квітня 2020 р. Том І. – Полтава: РВВ ПДАА, 2020. – 429 с.

ПОЛІТИЧНА МОДЕРНІЗАЦІЯ У СУЧАСНІЙ ЕТИЦІ: СУТНІСТЬ І ЗМІСТ ПОНЯТТЯ

*Кекало О.С.,
здобувач вищої освіти СВО «Бакалавр»
факультету обліку та фінансів*

*Науковий керівник – Ільченко А.М.,
кандидат педагогічних наук, доцент*

Однією із актуальним проблем сучасного суспільства залишається його удосконалення й модернізація задля високого і якісного рівня життя людей. Процес модернізації суспільства має відбуватися органічним шляхом, що передбачає збалансованість і гармонізацію економічної, політичної, правової, соціальної та інших систем, їх внутрішніх елементів [3]. Тому, розуміння сутності й етичного змісту політичної модернізації є важливим не лише для професійного діяча, а й кожного громадянина, що й зумовило вибір теми тези.

Теорія політичної модернізації в її сучасному розумінні викристалізувалася з багатьох концепцій, які містять висновки й рекомендації і мають різну соціально-політичну спрямованість. Серед відомих представників, які досліджували дане питання є: Д. Аптер, Г. Алмонд, П. Бергер, Л. Біндер, С. Верба, С. Ейзенштадт, А. Етціоні, Д. Коуелман, Д. Лапаламбара, С. Ліпсет, Д. Лернер, У. Мур, Л. Пай, Ф. Ріггз, У. Ростоу, С. Хантінгтон, В. Цапф, Р. Уарт.

У науковому розумінні «модернізація» є комплексним процесом, який супроводжується цілеспрямованими змінами в політичній, економічній, соціальній та культурній сферах суспільства в напрямі їх удосконалення [2]. Сам термін у перекладі з англійської мови означає «осучаснення» та передбачає впровадження у суспільство ознак сучасності. Польський соціолог П. Штомпка визначає дане поняття, як:

- синонім усіх прогресивних змін, коли суспільство рухається уперед згідно з прийнятою шкалою змін;
- синонім сучасності, коли йдеться про комплекс соціальних, політичних, економічних, культурних й інтелектуальних трансформацій, котрі мали місце на Заході з XVI ст. і досягнули свого апогею у XIX–XX ст.;
- зусилля слаборозвинених або відсталих суспільств, спрямовані на те, щоб наздогнати провідні, найрозвиненіші країни [4].

Отже, призначення процесу модернізації полягає в удосконаленні основних сфер життєдіяльності суспільства від менш досконалих до більш досконалих, зокрема й політичної сфери. Науковці К. Ващенко і В. Корнієнко зазначають, що політична модернізація – це соціальні та інституціональні перетворення, пов'язані з переходом від одного типу політичної системи до іншого [3].

Тому, з точки зору сучасних підходів, сутність політичної модернізації полягає в еволюційному запровадженні нових прогресивних форм організації 352 політичного життя та раціоналізації влади шляхом комплексного поєднання соціально-економічних і духовно-культурних чинників суспільної системи. Політична модернізація передбачає створення певних політичних інститутів, які мають сприяти реальній участі населення у владних структурах та впливу народних мас на прийняття конкретних рішень.

Політична модернізація – це процес, що проявляє себе в таких основних сферах: політичній системі, політичній культурі та політичній поведінці, тому, тісно пов'язаний із політичною етикою. Аналіз наукових праць сучасних українських та російських політологів, світового досвіду дозволяє виділити основні морально-етичні складові політичної модернізації, які тісно переплітаються з процесом демократизації суспільства:

- динамізація політичної системи, її здатність адекватно реагувати на зміни політичних реалій;

- формування нової модернізаторської політичної еліти;

- подолання відчуження громадян суспільства від політичної влади;

- забезпечення реальної участі народу в політичному житті;

- посилення впливу інформації та зростання доступу громадян до неї;

- постійне вдосконалення цінностей та норм у системі політичної культури;

- розвиток людської особистості, підвищення цінності людини [1; с.243].

Отже, аналіз наукової літератури з питання сутності і змісту поняття політичної модернізації дає можливість зробити висновки про те, що процес модернізації є комплексним, який передбачає цілеспрямовані позитивні зміни в політичній, економічній, соціальній та культурно-духовній сферах суспільства для його удосконалення; політична модернізація є обов'язковою умовою для переходу від авторитаризму до демократії і має базуватися на моральноетичних засадах, тобто відповідати моральним нормам та настановам сучасного суспільства.

Список використаних джерел

1. Беглиця В.П., Ярошенко В.М. Політична етика : навчальний посібник. Миколаїв : Вид-во ЧДУ ім. Петра Могили, 2015. 400 с.

2. Політологічний енциклопедичний словник / Упорядник В. Горбатенко; за ред. Ю. Шемшученка, В. Бабкіна, В. Горбатенка. 2-ге вид., доп. і перероб. К.: Генеза, 2004. С. 226.

3. Політологія для вчителя : навч. посібн. для студ. педагогічних ВНЗ / за заг. ред. : К. О. Ващенко, В. О. Корнієнка. К. : Вид-во імені М.П. Драгоманова, 2011. 406 с.

4. Штомпка П. Социология социальных изменений. М., 1996. 416 с.